

A painting of a monarch butterfly in a misty, rocky landscape. The butterfly is the central focus, with its orange and black wings spread. The background consists of dark, textured rock formations and a misty, greenish-blue atmosphere. The overall style is expressive and somewhat somber.

Portfolio – Muistojen sumu

Anna Tommiska

Kevät 2024

Sara Hildén -akatemia

Minä kuvataiteilijana

Hei! Olen Anna Tommiska. 18-vuotias kuvataidekoulun opiskelija ja opiskelen lukiossa 3. luokkaa. Olen käynyt kuvataidekoulua 6-vuotiaasta asti eli yli 12 vuotta. Lopputyön tekemiseen kului minulla aikaa 2 lukuvuotta Sara Hilden -akatemiassa.

En harrasta kuvataidetta juuri vapaa-ajalla, mutta tykkään näyttelyissä käymisestä. Toivoisi, että tulevaisuudessa löytäisin taas uudelleen innostukseni taidetta kohtaan ja saisin arjen keskellä aikaa rauhoittua taiteen parissa.

Erityisesti pidän realistisista maalaus ja piirrostöistä, joissa kaikki yksityiskohdat on mietitty tarkkaan. Toinen itseäni kiinnostava kuvataiteen suuntaus on melkein toinen ääripää, eli esimerkiksi patsaat, jotka eivät oikein esitä mitään tiettyä asiaa. Kaikki muut kulttuurin alat kuten esittävä taide ja musiikki kiinnostavat myös.

Suosikkikuvataiteilijoitani ovat esimerkiksi Helene Schjerfbeck, Akseli Gallen-Kallela ja Albert Edelfelt. Kaikki heistä ovat todella tunnettuja ja syystäkin. Heidän realistinen maalaustyylinsä on mielestäni todella mieleenpainuvaa ja upeaa.

Katsaus syventäviin opintoihin 8-10vsk.

Portfoliota syventävistä opinnoista ei löytynyt, joten kaikki tähän kirjoitettu on kirjoitettu puhtaasti muistin varassa, enkä esimerkiksi enää muista, mitä olen tavoitellut syventävissä opinnoissa.

Osallistuin ainakin maalaus-, piirtäminen-, valokuvaus- ja sarjakuvakursseille. Yksi kurssi kesti puoli vuotta ja jouluna vaihtui uuteen. Muistan esimerkiksi valinneeni samalle vuodelle maalauksen ja piirtämisen, sillä ne ovat suosikki kuvataiteenalojani ja tunnen että niistä oli eniten hyötyä myös lopputyön tekemisessä. Sarjakuvakursseille taas osallistuin yksinkertaisesti vain yhden kaverin takia. Vaikka itse kurssilla oli kivaa, en saanut juuri mitään irti sillä aihe ei kiinnostanut enkä tainnut ikinä saada edes yhtä sivua sarjakuvaa valmiiksi.

Syventävien opintojen aikana moni kaveri lopetti kuviksessa käymisen ja itsellenikin kiinnostus alkoi hiipua. Jaksoin käydä syventävät opinnot valmiiksi vanhempien lahjonnalla ja sillä ajatuksella, että pääsisin “vapaaksi” ja tekemään mitä haluan lopputyön kanssa.

Suhde taiteeseen

Suhteeni taiteeseen on vuosien saatossa pysynyt aika lailla samana. Olen ihailnut samoja kuvataiteilijoita niin kauan kuin muistan ja pitänyt itse erityisesti akryylimaaleilla maalaamisesta ja lyijykynällä piirtämisestä.

Taide ei ole koskaan ollut erityisen suuri osa elämäni muuten, kuin kerran viikossa kuviksessa käymällä. En ole koskaan ottanut teoksillani kantaa juuri mihinkään, vaan tehnyt aina sellaisia taideteoksia, joiden tekeminen on tuntunut kivalta, vaikka aiheilla ei suurta yhteiskunnallista merkitystä olisikaan. En oikeastaan pysty nimeämään yhtäkään teostani, jolla olisin ottanut kantaa mihinkään.

Olen ennenkin maalannut enkeleitä ja muistan pitäneeni erityisesti enkelin siipien maalaamisesta, joten idea siirtyi myös lopputyöhön.

Lopputyö

Lopputyö esittää enkeliä, tarkalleen sanottuna suojelusenkeliä, joka yrittää ohjata pientä poikaa oikealle tielle. Poika kuitenkin yrittää seurata kaunista harhapoluille. Maalaus jättää vastaamatta moniin sitä katselevan henkilön kysymyksiin ja siinä on monta tulkinnanvaraista kohtaa. Tämä olikin minulla tavoitteena työtä tehdessä. Toinen tavoitteeni oli yksinkertaisesti luoda mahdollisimman näyttävä ja suuri maalaus.

Valitsin käyttämäni työtekniikan sillä akryylimaaleilla työskentely on minulle kaikista tutuin ja turvallisin työskentelytapa. Akryylimaali on anteesiantavaa ja helppoa käsitellä ja olen työskennellyt sen kanssa yli vuosikymmenen, joten akryylimaalien valinta lopputyöhön tuntui luontevalta.

Oma tulkintani maalauksesta on seuraava: Vasemmanpuoleinen maalaus enkelistä on pojan mielikuvituksen tai muistojen tuotosta, eikä sitä ole oikeasti olemassa. Todellisuuden ja mielikuvituksen raja menee siinä, missä maalaus on jaettu kahtia. Kuten kaikissa mielikuvissa ja muistoissa erityisesti lapsena, kuvat eivät ole tarkkoja tai osa niistä on hämärän peitossa tai ne saattavat jopa olla vääristyneitä. Siksi osa enkelin maalauksesta on jätetty “uneliaan” näköiseksi ja yksityiskohtia puuttuu ja sankka usva peittää sitä, mitä kauemmaksi pojasta mennään. Sen sijaan enkeli itsessään on todella yksityiskohtainen. Tämä herättää kysymyksen siitä, onko enkeli todellinen, vaikka maailma hänen ympärillään ei olisi.

Lopputyön työskentelyprosessi

Aloitin työn tekemisen syksyllä 2022. Kuitenkin, koska elämä ei aina etene suunnitellusti, en saanut työtä valmiiksi ajallaan. Työn ideointi lähti alun perin ajatuksesta, että halusin yhdistää kuuntelemiani biisejä yhteen isoon maalauskokonaisuuteen. Kuitenkin pikkuhiljaa biisien kirjo rajautui vain kahta biisiä koskemaan: pehmoaino “haluun takas mun perhoset” ja virsi 971 “Maan korvessa kulkevi lapsosen tie”. On selkeää, missä kohdissa maalauksia näiden biisien esiintyvät. Vasemmanpuoleisen maalauksen olen nimennyt “enkelin puoleksi” ja oikeanpuoleisen “pojan puoleksi” ja näillä nimillä puhun niistä.

Oli alusta asti selvää, että halusin tehdä ison ja näyttävän akryylimaalauksen. Akryylimaalaus oli selkeä valinta, sillä se on suosikki tapani tehdä taidetta. Aluksi valittiin maalausten koot. Itselleni valikoitui kaksi isoa maalaus pohjaa 110cm x 140cm. Olisin alun perin halunnut saada kokonaisen maalausalan, jonka koko olisi ollut n. 2m x 140cm, mutta se osoittautui mahdottomaksi, joten päätin jakaa maalauksen kahtia.

Tein maalauksen pohjat kokonaan itse. Vasaroin nauloilla nurkkiin kiinni tukipalat, jotka pitivät maalauksen pohjat muodoissaan (ks. Kuva 1 ja kuva 2). ja jouduin niittaamaan ne kiinni kaksi

kertaa. Eli siis jouduin kerran irrottamaan molemmat niitit, toisen puolen siksi että se jäi liian löysäksi ja toinen siksi, että laitoin kankaan väärälle puolelle. Laitoin itse maalaus pohjille liima-vesiseosta, molemmille 3 kerrosta. Tämän lisäksi laitoin maalaus pohjille gesso pari kerrosta. Nämä toimenpiteet pingottivat kankaan ja tekivät siitä tiiviin niin, että maali ei päässyt imeytymään siihen tai siitä läpi vaan jäi hyvin pinnalle.

En ole koskaan ollut suuri luonnostelun ystävä, joten tein vain kaksi hassua tikku-ukkoluonnosta maalauksesta ennen kuin aloin luonnostelemaan sitä maalaus pohjille. Tiesin alusta asti, että halusin katsojan huomion kiinnittyvän maalauksen henkilö hahmoihin, joten he ovat maalauksen keskipisteessä ja heistä löytyvät kaikista tarkimmat yksityiskohdat. Pojan mallikuvana käytin omaa pikkuveljeäni ja enkeliin otin mallia itsestäni. Aluksi tein maalaus pohjille tummansiniset pohjavärit (ks. Kuva 3) ja piirsin hahmot niille valkoisella liidulla, jonka jälkiä voi edelleen huomata enkelin puolelta.

Sen jälkeen erityisesti pojan puoleinen maalaus alkoi heti edetä (ks. Kuva 4) ja sainkin sen valmiiksi vuosi ennen enkelin puolta. Tein paljon yksityiskohtia ja niiden maalaaminen oli hauskaa. Aluksi ideana oli myös tehdä enkelin puolesta yksityiskohtainen, mutta idea siitä, että muistot ja mielikuvat ovat epätarkkoja alkoi loppumetreillä tuntua hyvältä idealta.

Työn aikana ongelmia esiintyi ajankäytön ja sisällön kanssa, sillä en pitkään aikaan tiennyt millaiseksi haluaisin tehdä enkelin puolen. En usein tiennyt, mitä voisin vielä lisätä taustalle, ja aika todellakin loppui kesken, sillä teinhän työtä kuitenkin kaksi lukukautta. Ongelmaksi muodostui myös motivaation löytäminen.

Kuva 1

Kuva 2

Kuva 3

Kuva 4

Itsearviointi

Helpointa työskentelyssä oli sen ideointi sekä aiheen ja tekotavan keksiminen. Vaikeinta taas oli loppua kohden löytää motivaatiota työn tekemiseen. Jos nyt saisin tehdä kaiken alusta, en ottaisi yhtä isoja maalausohjelmia, tai ottaisin vain yhden maalausohjelman, sillä aliarvioin todellakin sen kuinka paljon maalaus veisi aikaa.

Totta puhuen työskentely lopputyön parissa alkoi alun innostuksen jälkeen tuntua pakkopullalta, eikä minulla ole juuri mitään sanottavaa tai omaa tulkintaa siitä. Sain työn loppuun aivan viimemetreillä, vaikka teinkin sitä kaksi lukukautta. Motivaatio alkoi hiipua sen jälkeen, kun sain ensimmäisen osan siitä valmiiksi. Nyt kun työ on valmis, en kaipaa sen tekemistä. Olen erittäin tyytyväinen lopputulokseen silti ja ylipäätään olen iloinen, että sain työn valmiiksi. Olisin toivonut, että olisin jaksanut lisäksi vielä yksityiskohtia maalaukseen.